

39 / červen
2010

IDEA

časopis Křesťanského společenství o.s.

Obsah

Nepromarněme svůj život.....	2
Stráž na hradbách	
Jeruzaléma.....	2
Nové české překlady Bible.....	4
Doświadczenia z podróży misyjnej do Nepalu	7
Skrze utrpení blíže Bohu	10
Co pro mne znamená být evangelíkem?.....	13
Recenze článku	
Jaroslava Kratky	15
Rady pracovníkům na Božím díle	18
Aktuality ze světa	19
Aktuality z KS.....	21
Hymn o miřošci	23

Nepromarněme svůj život

Nejvíce shlédnutou zprávou na britském webovém serveru telegraph.co.uk v době, kdy ve Spojeném království vrcholila předvolební kampaň, nebyl průzkum předvolebních preferencí ani jiné atraktivní zprávy, ale informace o uvěznění a obvinění pouličního kazatele jménem Dale McAlpine. Důvodem bylo jeho prohlášení, že homosexualita je dle Bible hřích. Tento dvačtyřicetiletý pouliční kazatel byl při veřejném vystoupení ve svém městě zatčen 20. dubna letošního roku a uvězněn na 7 hodin za „hanlivou a urážlivou mluvu“. Nebyla to pro něj příjemná zkušenost, jak sám později uvedl. Ale díky tomu četlo o tom, co Bible nazývá hříchem, mnohem více lidí, než by jich byl schopen oslovit při svém pouličním vystoupení v malém městečku na severovýchodě Anglie.

Oswald Chambers přirovnává život věřícího v Boží ruce k luku a šípu v ruce lučištníka. Pán Bůh sleduje cíl, o kterém často jeho děti nemohou vědět. I když natahování tětivy působí pnutí, o kterém často říkáme, že ho již nevydržíme, teprve vypuštěný šíp správným směrem dovršuje Boží záměr s naším životem.

„Nepromarni svůj život“ je název knížky Johna Pipera, která se objevila v českém překladu koncem minulého roku. Kniha poukazuje na obrovské nebezpečí vlažnosti křesťanů, kteří žijí v současné blahobytné západní kultuře. Staráním se o dočasné „potřebné“ věci jim propadne možnost nechat se použít pro Boží slávu. Nepromarněme svůj život, vydejme ho celý Bohu. Ať nás Boží Duch skrze Boží slovo podněcuje ke správné cestě životem.

Jan Rucki

Stráž na hradbách Jeruzaléma

Jeruzalém za doby proroků bylo poměrně velké město obklopené pevnými hradbami. Mělo mocné krále a také silnou armádu. Mohlo by se tedy zdát, že to vše stačí k tomu, aby město bylo uchráněno před nepřítelem. Nebylo tomu tak. Každé město, aby se ubránilo před nepřítelem, potřebovalo ještě stráž na hradbách. Bez dobrých a poctivých strážných na hradbách žádné město nemělo šanci obstát v boji s nepřítelem. Proč? Protože strážní již předem oznamovali ochráncům města, že na ně útočí nepřítel. Armáda, byť sebe-mocnější, pokud se neměla čas připravit k boji, byla poražena a město dobyt. Proto každé město dbalo na to, aby na jeho hradbách byli dobří a poctiví strážci, kteří hlídali město ve dne v noci a na hlídce si nikdy nezdrímli.

O tomto opakovaně píšou proroci Izaiáš, Jeremiáš, Ezechiel a jiní v souvislosti s Jeruzalémem. Z jejich slov vyplývá, že pojem Jeruzalém chápali jako společenství víry v Boha. Izaiáš píše: „*Na tvých hradbách Jeruzaléme jsem ustanovil strážce, po celý den a po celou noc ať nikdy nejsou zticha.*“ (Iz 62,6)

Pán Bůh uložil prorokům, aby lidu připomínali, že jeho budoucnost nestojí na množství věřících, na krásném chrámu, na nádherných bohoslužbách, na mocném králi a jeho armádě, ale na tom, zda budou ve střehu před nepřítelem. Protože největší nebezpečí, které ohrožovalo izraelský národ, nebyly mocné okolní národy, ale duchovní rozklad víry v Boha. Izraelskou zemí procházela obchodní stezka. Obchodníci z nejrůzněj-

ších národů a náboženství nejen procházeli izraelskou zemí a obchodovali s ní, ale také do ní přinášeli pohanské zvyky. Byly to věci, které Bůh nenáviděl, a Izrael měl zakázáno s nimi dokonce jen koketovat. Současně však tyto zvyky byly přitažlivé. Izrael v tomto duchovním boji často prohrával. Svědčí o tom například skutečnost, že i moudrý král Šalamoun dovolil, aby město Jeruzalém bylo obklopeno pohanskými svatyněmi. Chtěl totiž dobře vycházet s pohany. Chrám zasvěcený živému Bohu byl sice v Jeruzalémě a pohanské svatyně byly za hradbami města, avšak pro lid byly pokušením, kterému neodolali. Víra v jediného Boha se tak mísila s pohanskými zvyky a tímto byla ohrožena nejen čistota víry izraelského lidu, ale také jeho bezpečí. Proto na Izrael často útočily pohanské armády a nejednou zemi dobyly a Jeruzalém zbořily. Před tímto nebezpečím varovali proroci.

Církev v dnešní době stojí před podobným nebezpečím. Je to doba, kdy se nejen v národě, ale i na celém světě rozmáhá pohanství. Pohanství však také proniká do všech církví a uvádí lid do duchovního smilství. Často dochází k tomu, že nelze rozeznat mez mezi pohanstvím a křesťanstvím. Pohanské zvyky a pověry zdomácněly u mnohých věřících. Už to ani nevnímáme. Připomíná to dobu krále Šalamouna. To vše se totiž odehrává v zájmu mírového soužití se všemi národy, rasami a náboženstvími, pro zachování míru a klidu. V této době, se nenosí hlásat, co je pravda a co lež, říkat, co se Bohu líbí a co Bůh nenávidí, co odsuzuje a co trestá. V této době se naopak nosí hlásání zvěsti o veliké Boží milosti nad tímto světem. Je to sice pravda, ale pravda neúplná. V této době se nosí hlásání polopravd. A ti, kdo tak činí, jsou v oblíbě u lidí, ale nikoliv

u Boha. Protože Bůh se nemění a zůstává stejný. Dnes je stejný jako za doby proroků.

Tento Bůh nám dnes skrze dávné proroky připomíná, že je třeba mít strážné na hradbách církve. Je zapotřebí mít strážné, které neustanovil člověk, ale Bůh. Kdo jsou tito strážní? Jak je poznáme? Jsou to ti, kteří připomínají Hospodina v plnosti. Kteří nespí společně s bláznivými pannami a nejsou záměrně slepí, jak o tom zvěstuje prorok Izaiáš: *„Ti, kdo jsou na stráži, jsou slepí, nikdo z nich nic neví, všichni jsou to němí psi, nedovedou, ani štěkat, jen mluví ze sna, když ulehnou, rádi podřimují. Jsou to psi hltaví, nenasytní...“* (Iz 56,10-11)

Jsou to ti, kterým nejde o jejich dobrou pověst, ale o církev Pána Ježíše Krista. Ti, kteří ví, že ta nestojí na lidských pravdách, ale na Spasiteli světa samotném. Stojí na hradbách církve a církev má dbát na jejich volání. Církev se nesmí nechat oklamat ani svým počtem, ani svou nádherou, ani svou velikostí. To vše dokáže zničit nepřítel velmi brzy. Ale ta církev, která slyší volání svých strážných a je připravena k duchovnímu boji, ta přetrvá a zvítězí nad každým nepřítelem. Takovou církev ani „brány pekelné nepřemohou“. Možná bude nepopulární z pohledu tohoto světa, ale přetrvá tuto poslední dobu. Ty populární církve totiž rychle mizí. Jedna za druhou. Jejich chrámy jsou na prodej a lid už dávno duchovně zpustl. Proč? Protože dovolil, aby skrze hradby jejich víry přepochodovaly armády duchovního nepřítele. V podstatě řečeno zapomněli, že církev má také své hranice obklopené hradbami. Tyto hranice má chránit a o ně bojovat. Tento boj je třeba vést už na hradbách, nikoliv až uvnitř města.

Dnes se rozhoduje o budoucnosti církve a o jejím přežití. Nepřítel útočí naplno a chce zničit její hradby. Chce, aby hranice církve a světa pomalu splynuly v jeden celek. Strážní na hradbách však ví, že toto je největší nebezpečí, před kterým církev dnes stojí. Před tímto je třeba varovat. V této době je třeba jasně a zřetelně zvěstovat Boží slovo a říkat, co pochází z Boha a co ze světa, upozorňovat na to, kde začíná Boží království a kde království tohoto světa, poukazovat na to, jaké duchovní možnosti za čím a za kým stojí. Tyto možnosti máme zastavit již na hranicích, biblicky řečeno – na hradbách církve. Ty nám jednak zajišťují bezpečí a jsou naší nadějí do budoucnosti. Na hradbách totiž s námi stojí na stráži sám Pán církve, který zvítězil na kříži a který vítězí skrze ty, kteří jsou mu věrní.

Tadeáš Staniek

Nové české překlady Bible

Uplynulý rok byl nezvykle bohatý na nová vydání Bible. Po více než 30 letech od vydání posledního kompletního překladu Bible v jednom svazku (Českého ekumenického překladu – ČEP) vyšly v roce 2009 hned tři nové – Překlad pro 21. století (tzv. Bible 21; dříve Nová Bible kralická), Český studijní překlad (též překlad KMS) a Jeruzalémská bible. Ke dnes hojně používaným překladům ještě přidejme překlad či spíše parafrázi Slovo na cestu, se kterou se setkáváme zejména v oblíbených sešitech Průvodce životem. A pro úplnost také Studijní bibli s výkladovými poznámkami, ačkoliv nejde o nový překlad Bible jako takový.

Tím se i česká veřejnost po mnoha letech dočkala relativně úplného spektra překladů, jak jsme je dosud znali jen v cizích jazycích – od parafráze až k velmi doslovnému. Dosud byl totiž k dispozici v podstatě jen jeden překlad (kromě již archaické Bible kralické) – ČEP. Překlad dobře čtivý, ale místy relativně volný (zvláště v NZ) a tudíž ne zcela vhodný pro přesnější studium. Je to také překlad odrážející specifická teologická východiska překladatelů. Díky novým překladům může i člověk neznalý řečtiny a hebrejštiny nahlédnout do hlubších vod biblického textu a s užitkem studovat jeho rozmanitost a detaily, a vyhnout se tak jednostrannému pohledu jednoho překladu.

Protože každý z překladů byl pořízen s jistým záměrem a s cílem naplnit konkrétní potřebu, je dobré znát jeho určení. Podle toho se pak můžeme rozhodovat, který z nich bude nejlépe vyhovovat naší potřebě. Podívejme se na jednotlivé novější překlady, a to v pořadí podle obtížnosti z pohledu běžného čtenáře – od nejsnazšího k nejnáročnějšímu. Podobné pořadí by platilo také na škále od nejvolnějšího k nejdoslovnějšímu.

Slovo na cestu

Slovo na cestu je parafrázovaný překlad Bible. Překlad novozákonní části byl poprvé vydán v roce 1988. Překlad celé Bible (tedy i SZ) v jednom svazku zatím nebyl vydán, je ale součástí zmíněné řady Průvodce životem.

Záměrem překladatelů bylo poskytnout text, který by byl maximálně srozumitelný a blízký současnému čtenáři i bez komentáře, a to bez ohledu na jeho předchozí zkušenost s křesťanstvím.

Jde tedy spíše o volný převod než o překlad, což v praxi znamená, že pře-

kladatelé vkládají do textu i celé věty, které mají vyjasnit význam textu, převádějí některé dobové informace (např. míry a váhy) do současných jednotek apod. To také znamená, že v místech, kde původní hebrejský nebo řecký text umožňuje více různých interpretací, musí překladatelé volit jen jednu z nich a ostatní nezhledňují. Překlad je tak mnohdy více výkladem, protože hlavním cílem překladatelů je především srozumitelnost spíše než doslovnost.

Velká přednost tohoto překladu spočívá v tom, že až do minulého roku to byl v podstatě jediný překlad celé Bible (byť vydán jen po částech), který byl opatřen výkladovými poznámkami. Ty jsou jedinečné také svým zaměřením – jejich cílem je pomoci aplikovat biblickou zvěst do praktického života (Srov. název anglického originálu: Life Application Bible). Obsahují ale také doplňující informace a mapy k dobovému pozadí biblických textů. Jde o velmi praktickou pomůcku vhodnou zejména pro jednoduchou práci s Biblií i pro studium ve skupinkách pro začátečníky. Zároveň je ale důležité vědět, že zde poskytnutý výklad zdaleka nemusí být jediný možný nebo dokonce nejlepší. Vážnější zájemce o studium Bible bude proto muset sáhnout po překladech, které jsou doslovnější a tudíž blíže originálu.

Bible 21

Jde o překlad, který se dočkal největší popularity, snad i tím, že se zčásti profiluje jako „necírkevní“, i když chce být použitelný i pro bohoslužebné účely. Tím získal pozornost a sympatie také sekulární veřejnosti. K dalším důvodům popularity jistě patří nízká cena, množství formátů, jakož i dobrý marketing (text od začátku volně ke stažení, a to i v MP3; akce Čtení Bible apod.). Pů-

vodně začal vznikat jako revize Bible kralické s názvem Nová Bible kralická. Brzy ale překladatelé zvolili cestu nového, samostatného překladu.

Pro mnohé je čtivější a srozumitelnější než ČEP a zároveň usiluje o větší doslovnost. Obojí bylo od začátku programovým záměrem překladatelů. Přesto v rámci překladu existují jisté rozdíly, protože podle potřeby autoři překládají jednou spíše doslovně, jindy zase volněji. Proto je tomuto překladu někdy vytýkaná nevyváženost. Například v případě poetických textů (zvláště SZ) dává přednost spíše poetičnosti vyjádření před doslovným převodem. Vyniká ale přímočarým, jadrným jazykem, který je blízký současné generaci. Stejně tak vyniká i schopností zprostředkovat atmosféru textu. Také vizuálně přispívá k jednoduchosti čtení, protože samotný text není zatížen výkladovými poznámkami (je jich mnohem méně, než v ČEP).

Studijní bible s výkladovými poznámkami

Toto vydání není novým překladem Bible, ale v českém prostředí jde po sešitech Průvodce životem o první kompletní příklad klasické tzv. „studijní Bible“. Jde o takové vydání, které vychází ze zavedeného biblického překladu (v tomto případě ČEPu) a doplňuje jej o mnohé výkladové poznámky pod čarou, bohaté odkazy na související biblické texty, úvody k jednotlivým knihám, rejstříky, mapy apod. Jde o překlad anglické NIV Full Life Study Bible, který vydalo letniční nakladatelství Křesťanský život. Jde o studijní Biblii z pera letničních autorů. Teologie doprovodných textů tedy odráží učení letničních církví, což je patrné na mnoha místech, zejména v otázkách

učení o Duchu svatém. Místy příjemně překvapí poměrně střízlivý pohled na některé spíše konfliktní otázky. Celkově jde o vydání zajímavé a užitečné, i když je v poznámkovém aparátu místy tématicky i rozsahem nevyvážené. Prioritu mají témata, která souvisejí s letničním učením.

Použití lze doporučit pozorným studentům se schopností rozlišit biblický základ od denominačních specifik, a těm, kteří jsou ochotni vzít vážně konstatování samotných překladatelů: „Tato studijní bible představuje názor pouze jisté části křesťanů a jak již bylo zdůrazněno, neklade si nároky na neomylnost. Čtenáři proto nemusejí vždy se vším souhlasit...“ (viz Poznámka pro české čtenáře).

Jeruzalémská bible

Tento překlad zaujímá mezi ostatními překlady zvláštní místo. Především proto, že jde o českou verzi proslulého francouzského překladu *La Bible de Jérusalem*, navíc s rozsáhlým poznámkovým aparátem. A pak také proto, že jde o první kompletní katolický překlad Bible po dlouhé době. Tento překlad vznikl jako výsledek práce Jeruzalémské biblické školy, která vznikla roku 1890 z iniciativy dominikánského řádu. Ve francouzštině byla Bible vydána roku 1956. Vyznačovala se velmi kvalitním překladem, podloženým důkladným vědeckým zkoumáním, jak rovněž rozsáhlými poznámkami.

Překlad usiluje především o věrnost originálu, o zachování jeho stylu i literární formy, a teprve na dalším místě o srozumitelnost a literární hodnotu. Kvality (francouzské) Jeruzalémské bible vedly k tomu, že byla brzy převáděna i do ostatních jazyků. Není bez zajímavosti, že převod do češtiny inicioval

v r. 1980 nynější kardinál Dominik Duka. České znění biblických textů bylo vypracováno metodou srovnávacího překladu z francouzské předlohy a původních biblických jazyků, z hlediska terminologie byla inspirací také tradice českých překladů 20. století. Do jisté míry tedy jde o překlad překladu.

Pokud jde o rozsáhlé úvody k jednotlivým biblickým knihám a o poznámkový aparát, seznamují čtenáře s různými přístupy a teoriemi jejich vzniku včetně historicko-kritických. Poskytují tedy užitečnou orientaci v nejrůznějších směrech biblistiky. Teologie poznámek nese přirozeně stopy katolického výkladu, který však usiluje o transparentnost. Např. v poznámce k tradičnímu textu zdůrazňujícímu primát Petra (Mk 16,18) se výslovně uvádí, co je katolickým výkladovým specifikem nad rámec toho, co je v textu uvedeno. Dodejme, že ve shodě s katolickou tradicí jde o vydání obsahující také apokryfy.

Překlad je vhodný zejména pro studijní účely, a to pro čtenáře, který dokáže rozlišit denominační specifika. Sáhnou po něm především ti, kteří budou hledat text, který je velmi blízko originálům.

Český studijní překlad

Jak již napovídá název, jde skutečně o překlad vhodný především pro studium. Klade důraz na co největší přesnost a konkordantnost, tedy aby se totéž řecké či hebrejské slovo či slovní spojení na všech místech překládalo stejně, pokud není zvláštní důvod pro použití překladu odlišného. V tomto smyslu jde zřejmě o nejdoslovnější překlad. To v praxi vede k tomu, že text není vždy snadný ke čtení. Překladatelům nejde o čtivost, ale o přesnost.

Snaží se být pokud možno neutrální pokud jde o možné výklady a rozhodování o významu nechává – na rozdíl od většiny ostatních překladů – mnohem více na čtenáři. Tím jej nutí k přemýšlení a vlastní vykladačské práci. Text je doprovázen podrobnými poznámkami především jazykovědného (nikoliv výkladového) charakteru. Najdeme zde mnoho odkazů na související biblické texty a na textové varianty a odlišnosti v původních manuskriptech.

Jde tedy o velmi užitečný nástroj pro pokročilé čtenáře (studenty, pastory, katechety a další zainteresované hlubším studiem Písma), protože v podstatě nejlépe ze všech ostatních překladů přibližuje ke znění biblických textů v původních jazycích. Je třeba ale dodat, že nejde o „studijní Bibli“, ve smyslu Studijní bible s výkladovými poznámkami. Jde o studijní *překlad*.

Závěr

Překládání Bible ale zdaleka nekončí. V současnosti probíhají práce na dalších překladech, např. tzv. liturgický překlad (katolický), založený na překladatelském úsilí V. Bognera či moderní revize Bible kralické. Pomalu se také začíná mluvit o novém ekumenickém překladu.

Jedno však zůstává jisté: cílem snad všech překladatelů je přiblížit Písmo čtenářům tak, aby posloužilo jejich duchovnímu vzdělání a růstu, a vedlo k uplatnění Slova Božího v životě. Bylo by škoda, kdybychom měli doma tucet překladů, ale nenaplnňovali vůli nebeského Otce. K tomu především kéž nám slouží každý výtisk Bible, který zakoupíme.

Martin Piętak

Doświadczenia z podróży misyjnej do Nepalu

Na przełomie lipca i sierpnia ubiegłego roku 2009 miałam możliwość uczestniczyć w podróży misyjnej do Nepalu. Z grupą ośmiu Słowaków poleciałam do Nepalu z organizacją misyjną OM. Dlatego, że niektórzy czytelnicy uczestniczyli już w moich prelekcjach na temat tego pobytu misyjnego, chciałam podzielić się z wami doświadczeniami uzyskanymi od innych misjonarzy. W związku z moim pragnieniem, by pojechać do Nepalu na dłuższy okres czasu (na rok), dochodzą do mnie pytania, czy to jest konieczne, skoro u nas, w naszych wioskach, miastach, państwo jest tyle pracy i możliwości służby. I tu przytoczę jeden przykład. W górskim miasteczku Dhunche odwiedziliśmy zbór, gdzie pastorem był Balkrishna. Brat ten w wieku około czterdziestki służył jeszcze w sześciu innych zborach. Z tego spotkania utkwiał mi w pamięci między innymi jeden szczegół: Kiedy jego rodzice uwierzyli dzięki człowiekowi, który zwiastował im Ewangelię, następnie trzy lata musieli żyć bez Biblii aż do czasu, kiedy inni misjonarze przynieśli Biblię do ich wioski. Takich doświadczeń było sporo. Będąc w górach i sprzedając (za symboliczne ceny) Biblię i literaturę chrześcijańską też spotykaliśmy ludzi, którzy wyszukiwali nas, by móc sobie kupić Biblię, których, jak mówili, w ich zborach jest mało. Z ankiety, którą przeprowadziłam między misjonarzami, którzy służyli albo służą w Nepalu od dłuższego czasu, dowiedziałam się o bardzo konkretnych potrzebach szybko rosnącego kościoła w Nepalu.

Jeszcze zanim przejdę do ankiety może warto krótko przybliżyć sobie Nepal jako państwo, by lepiej zrozumieć przytoczone odpowiedzi misjonarzy.

Charakteristika země

Rozloha Nepálu je 141.181 km². Hor­ské hřbety Himalájí se roz­ta­hují mezi sousedící Čínou (Tibetem) a Indií. Osm z deseti nejvyšších vrcholů světa se nachází právě v Nepálu. Počet obyvatel přesahuje dvacet devět miliónů. Sedmdesát devět procent populace tvoří lidé indo-árijského původu, sedmnáct procent tibetsko-burmského původu a zbylé čtyři procenta lidí mají jiný původ. Nejvíce vyznávaným nábožen-

stvím je hinduizmus, ke kterému se hlásí zhruba sedmdesát pět procent obyvatel. Na druhém místě je to buddhizmus se šestnácti procenty obyvatel

a islám s pěti procenty obyvatel. Prolínání hinduizmu a buddhizmu je součástí nepálské kultury. Nepálci zvláště pak Névárci mohou uctívat společně Buddhu i Šivu bez toho, aby se ocitli v konfliktu vyznání.

Starověký spis Mahatmja říká: „Uctívat Buddhu, znamená uctívat Šivu“. Úředním jazykem je nepáština

psaná písmem dévanágarí, angličtina je oficiálně uznávaná jako vzdělávací jazyk. Gramotnost se odhaduje na padesát procent. Nepál patří k nejhudším a hospodářsky nejméně rozvinutým státům světa

a téměř čtyřicet procent obyvatel žije pod hranicí chudoby. V zemi existují čtyři tisíce kilometrů silnic se zpevněným povrchem, avšak žádná z nich nespĺňuje parametry dálnice, transport je proto velmi obtížný. Z krátkého úvodu o Nepálu nyní přecházím k anketě.

Výsledky ankety

Jaké jsou potřeby lidí, kterým sloužíš?

Oblasti a skupiny lidí, kterým misio­náři slouží, jsou různé, avšak lze je roz­lišit na tělesné, duševní a duchovní. K tělesným patří potřeba lékařské péče, léků, oblečení, obuvi, finance pro vzdělávání dětí. Duševní oblast za-

hruje potřebu vzdělání, rozvíjení odborných schopností a dovedností. K duchovním patří potřeba spasení, poznání Boha, biblického vyučování, duchovního růstu, pozitivních a motivujících vzorů vedoucích v církvi.

Co je nejtěžší na tvé službě? Jaké problémy musíš řešit?

Misijní práce v Nepálu v současné době s sebou nese mnohá úskalí. Z odpovědi vyplývá, že značným problémem je pobyt a cestování v Nepálu, zvláště pak pobyt a cestování do evangeliem nezasažených oblastí v horách a s tím spojené špatné hygienické podmínky, různá onemocnění, velká fyzická námaha. Problémy, které musejí řešit, jsou také spojeny se službou v církvi. K těmto patří nedostatek křesťanských studijních materiálů a knih, nedostatek jednoty a porozumění mezi mnohými tradičními sbory a také obtížnost úkolu vést lidi ke každodennímu životu podle Božího slova. Problémy jsou také spojeny se zvěstováním evangelia Nepálcům. Z odpovědi vyplývá, že Nepálci jak v duchovní, tak v sociální oblasti smýšlejí velmi uzavřeně až fatalisticky.

Jsi si vědom nějaké oblasti nenaplněných potřeb nebo druhu služby, kterou nikdo nebo jen málo lidí vykonává?

Zjevné jsou tři oblasti, ve kterých potřeby mnohem převyšují naplnění. Patří zde evangelizace zatím nezasažených oblastí a s tím spojená potřeba překladu Bible do jazyka tam žijících domorodců. Dále pak potřeba vzdělávání jak biblického, tak i vzdělávání v oblasti hygienických návyků a prevence nemocí. Rozsáhlou potřebou se jeví sociální péče, zvláště pak pro postižené a invalidní lidi.

Jaká je největší potřeba nepálské církve?

Zdůrazňovaná je potřeba jednoty mezi sbory. Avšak jako největší se uka-

zuje potřeba biblického vzdělávání pro pastory a vedoucí církve, kteří povedou věřící k uřednictví skrze vyučování základů evangelia a biblických pravd.

Která část Nepálu je nejméně zasažená evangeliem?

Odpovědi jednoznačně ukazují, že nejméně zasaženou oblastí Nepálu je západní část země a také některé severní části Nepálu.

Žijí v Nepálu nějaké etnické skupiny, které nejsou zasaženy evangeliem a které nemají Bibli ve svém jazyce, který by byl pro ně srozumitelný?

Respondenti, kteří odpověděli na tuto otázku, se shodli na tom, že v Nepálu nalezneme evangeliem nezasažené etnické skupiny, které nemají Bibli ve svém mateřském jazyce. Misionář, který pracoval na překladu s Wycliffovými překladateli Bible pro jeden kmen v severovýchodní části země, uvedl, že počet jazykových skupin, které nutně potřebují překlad Bible do svého mateřského jazyka, se pohybuje mezi patnácti a dvaceti. Jsou i jiné etnické skupiny, které nemají Bibli ve svém jazyce, ale očekává se, že tito lidé rozumějí plynule jinému jazyku, který má Bibli ve svém jazyce, takže v jejich případě není nutnost překladu.

Myšle, że i z tego krótkiego fragmentu ankiety wynika, jak wielkie są potrzeby służby w Nepalu. Możemy też sobie uświadomić, w jak luksusowych warunkach żyjemy my i jak wielką odpowiedzialność mamy za tych ludzi, którzy jeszcze Ewangelię nigdy nie słyszeli.

Natalia Fójciková

Dopis misijním partnerům

Drazí přátelé a sourozenci v Kristu, chci Vám moc poděkovat za modlitby i veškerou podporu, kterými jste mě doprovázeli při mém měsíčním pobytu v Nepálu v loňském roce. Jsem Bohu i Vám nesmírně vděčná za tuto možnost služby. Nyní mě Pán vede, abych se do Nepálu vrátila na období jednoho roku (dá-li Pán od září 2010) a připojila se ke službě organizace Operace Mobilizace (OM). Jednou z hlavních náplní misijní práce OM v Nepálu jsou treky (cesty) do těžko dostupných vesnic v horách, s cílem šířit evangelizační křesťanskou literaturu a Bible. Kromě literatury se prodávají (za symbolické ceny) také zvukové nahrávky s křesťanským poselstvím v jazyce tamních domorodců. V období mezi treky bych měla sloužit v hlavním městě Kathmandu. Na srdci mám děti a mládež, která žije na ulicích, ve slumech nebo v dětských domovech. Chci, aby tato nová generace mohla slyšet radostnou zprávu o lásce Ježíše Krista a o záchraně, kterou mohou mít v Něm. Součástí mé úlohy v mezinárodním týmu bude i služba v církvi, zaměřená na vedení k učenictví a biblické vyučování v malých skupinkách. Na základě verše z listu Efezským 2,10 „Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil.“ Spoléhám se na Boží vedení a vím, že cokoli Bůh dává, je jen z Jeho milosti. Je úžasné, že můj Pán už teď má na srdci lidi, kterým budu moct sloužit, a že mě k tomu vyzbrojí vším potřebným. Bylo by pro mne velkou radostí,

kdybyste se rozhodli vstoupit do této služby spolu se mnou. Máte několik možností:

- být modlitebním partnerem,
- poskytnout jednorázovou finanční pomoc,
- přispívat pravidelnou částkou měsíčně.

Děkuji, že uvážíte možnost být součástí této služby. Pokud máte jakékoliv otázky, prosím napište mi nebo zavolejte, budu velmi ráda.

Natalia Fójciková,
nathali@email.cz,
tel: 606 790 530

Skrze utrpení blíže Bohu

Dne 26. 9. 2007 jsem sklouzl z jabloně a spadl z výšky asi 4 metrů. Padal jsem hlavou dolů, ale dopadl jsem na záda.

Probral jsem se z krátkého bezvědomí nebo šoku, nepamatuji si ani sklouznutí ani pád. V prvním okamžiku jsem nevěděl, co se stalo, nemohl jsem dýchat, jen jsem cítil velikou bolest v prsou, popadal jsem dech a každé malé nadechnutí mi působilo obrovskou bolest. Uvědomil jsme si, že ještě žiji. Přítel mi poskytl první pomoc a zavolal záchranku, která mě přivezla do nemocnice v Karvině znehybněného ve speciálním lehátku. Hlava, tvář a ruce, které jsem si při pádu poranil, krvácely. Na rentgenu zjistili zlomenou hrudní kost a 8. i 9. hrudní obratel.

Druhý den mě převezli na JIPku. Tam mi dali hadičku přes nos a krk až do žaludku, aby odčerpali krev, která se tam

dostala po pádu. Trvalo to dlouho, až na po čtvrté se to podařilo, neboť před 14 dny mi byl operován nos a sliznice byly oteklé. Zvracel jsem, dusil se a měl bolesti. Pak kyslíkem posilovali mé dýchání.

Na JIPce jsem prožil psychickou krizi, zakázal jsem návštěvy a chtěl jsem umřít. Byl jsem na přístrojích, nikdo mi nemohl pomoci. Chvillemi jsem se dusil, při dýchání mě natahovalo a nemohl jsem se ani pohnout, protože hrud' a celé tělo mě bolely od pádu a to přes podávané utišující léky.

Další den i přes zákaz přišla manželka Irenka a s láskou mi otírala tvář a vyčistila ústa od toho všeho, co mi tam překáželo. Ulevilo se mi. Děkoval jsem Bohu, že mi ji tam poslal.

V nemocnici jsem tři týdny ležel nehybně na zádech. Pak jsem dostal korzet, naučili mě s ním chodit a propustili domů, kde jsem další měsíc ležel a chodil s korzetem při jakémkoli pohybu, například i při jídle nebo když jsem šel na WC. Používal jsem ho ještě další měsíc. Čtvrtý měsíc byl už režim trochu uvolněn, stačilo si ho obléct, když jsem chodil na vycházky. Pak následovala rehabilitace a lázeňská léčba v Karvině-Darkov.

Jeden přítel se mně zeptal, zda jsem při pádu viděl anděly. Neviděl, ale byli při mně a „otočili“ mě, abych dopadl na záda. Žalm 91:11 *On svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě chránili na všech tvých cestách.*

Kdybych spadl o 2 metry dopředu, dopadl bych na skruž studny. Kdyby pád byl o metr vpravo, skončil bych na žebříku. Kdybych spadl na hlavu, následky by byly jistě tragické, ale já jsem dopadl na trávu a na záda.

Když jsem ležel pod jabloní a měl velkou bolest na prsou, nemohl jsem dý-

chat a skoro se dusil, připomněl jsem si, co prožíval Pán Ježíš na kříži. Každé nadechnutí Mu působilo bolest, a to nejen v prsou, když se dusil, ale i na nohou a rukou, kde byl přibit hřeby. Já jsem to pomalu rozdýchával a měl naději, že přijede záchranka a pomohou mi. Pán Ježíš trpěl a Jeho stav se zhoršoval a to až k smrti. Nebyla to jen tělesná bolest, ale i psychická a duchovní. On Svatý vzal na Sebe všechny hříchy celého světa. Pán Ježíš na kříži Golgoty zemřel za naše hříchy, protože nás miloval. Izajáš 53:4 *Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen.*

Na JIPce jsem částečně pochopil, proč jsou lidé schopni v těžkých, bezvýhodných situacích spáchat sebevraždu. Důvodů, které lidi k takovému činu vedou, je samozřejmě mnoho. Kromě různých osobních a finančních problémů jsou to nemoci, životní krize a psychická onemocnění. Lidé žijí bez pomoci, bez naděje a bez Boha. Ne že bych to schvaloval, ale i věřícímu mohou přijít takové myšlenky, a proto je potřebné navštěvovat nemocné a povzbuzovat je v životě víry a dávat jim naději. Jedním z nejtragičtějších způsobů jak zemřít, je sebevražda. Pro někoho to bude překvapení, ale v roce 2006 bylo v České republice 1600 dokonalejších sebevražd. Kolik bylo pokusů o sebevraždu nejde ani přesně odhadnout. V následujících letech jich bude ještě víc. Představa, že každý den u nás vlastní rukou zemře téměř pět lidí, je děsivá.

Člověk si většinou klade otázky: „Proč? Proč zrovna já? Proč se to stalo mně?“ My se máme ptát: „Pane, co mě chceš skrze tuto zkušenost a zkoušku naučit? Co mi chceš říci? Mluv, služeb-

ník tvůj slyší.“ Milující nebeský Otec ke mně promluvil Žalmem 32.

Žalm 32:6. Proto ať se každý věrný k tobě modlí v čas, kdy lze tě ještě nalézt.

V nemocnici jsem se zpočátku pro bolest a psychický stav nemohl modlit a číst Bibli. Později, i když v bolestech a probdělých nocích, jsem měl čas přemýšlet nad sebou a modlit se.

Žalm 32:1-4. Blaze tomu, z něhož je nevěrnost sňata, jehož hřích je přikryt. Blaze člověku, jemuž Hospodin nepravost nepočítá, v jehož duchu není záhudnosti. Mlčel jsem a moje kosti chřadly, celé dny jsem pronařikal. Ve dne v noci na mně těžce ležela tvá ruka, vysýchal mně morek jako v letním žáru.

Bůh již dávno před tímto úrazem ke mně mluvil skrze mé svědomí, skrze slova Bible a skrze své služebníky, kteří zvěštovali Jeho vůli. Bůh mi ukazoval na hřích, na tajnou komůrku mého srdce, která mu nepatřila, kde jsem skrze žádost očí hřešil. Díval jsem se na to, co neměl, pouštěl nečisté myšlenky a touhy do svého srdce. Pak jsem bojoval, prohrával, hřešil proti Bohu i sobě a znovu a znovu prosil o odpuštění. Chtěl jsem vítězit nad pokušením, ale nemohl jsem, byl to nekonečný boj a prohry. Tehdy jsem si uvědomil, že kdybych ten pád nepřežil, stál bych před Spravedlivým Bohem, soudcem živých i mrtvých. A co můj hřích?

Žalm 32:5. Svůj hřích jsem před tebou přiznal, svoji nepravost jsem nezakrýval, řekl jsem: „Vyznám se Hospodinu ze své nevěrnosti.“ A ty jsi ze mne sňal nepravost, hřích můj.

Hřích jsem Pánu Bohu vyznal a prosil jsem Ho o odpuštění a On mi můj hřích odpustil. Prosil jsem i o odpuštění bližní, kterým jsem ublížil. Pán Ježíš zví-

těžil nad satanem, pokušením i smrtí. Pán Ježíš má moc zvítězit nad našimi pokušenými a dát sílu vítězně projít zkouškami a pokušením, ale jen tehdy, když mu otevřeme, přijmeme Ho a dáme mu celé své srdce, svůj život.

Žalm 32:7-8 Tys má skrýše, ty mě chráníš před soužením, nad tím, že jsem vyvázl, zaplesá všechno kolem. Dám ti prozíravost, ukážu ti cestu, kterou půjdeš, budu ti radit, spočine na tobě mé oko.

Během té doby jsem přečetl celý Nový zákon, Žalmy a několik křesťanských knih. V noci, když jsem nemohl spát, jsem se modlil. To bylo pro mne posilou v nemoci stejně jako návštěvy věřících přátel. Před tím jsem nevěnoval moc času Bibli, modlitbě a křesťanským knihám. Jsem vděčný Pánu Bohu, že mně zachoval při životě a navrátil mi zdraví, a to bez větších následků. Pády ze stromů, podle slov mého přítele primáře, mají většinou tragické následky, ochrnutí nebo smrt. Děkuji Bohu za toto zastavení.

Žalm 32:10 Mnoho bolesti postihne svévolníka, toho však, kdo doufá v Hospodina, obklopuje milosrdenství.

Pán Ježíš chce vše, anebo nic, nemůže být tam, kde je hřích. Pán Ježíš miluje hříšníka, ale nemá rád hřích. Boží světlo nemůže být tam, kde je tma, ale Boží světlo vyžene tmu hříchu, když mu to dovolíš.

Zjevení Janovo 3:20 Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.

Pán Ježíš i dnes čeká u dveří tvého srdce, klepe a čeká, zda mu otevřeš. Chce vejít a mít s tebou přátelské společenství lásky. Na co čekáš? Na to, aby tě napomenul bolestivějším způsobem?

Žalm 32:11 Radujte se z Hospodina a jásejte, spravedliví, plesejte všichni, kdo máte přímé srdce!

Radujme se z Hospodina a chvalme ho. Svěřme mu svůj život. On nás zná i naši budoucnost. Svatým duchem nás povede, ochrání nás, dá nám své požehnání a zachová nás pro věčný život. Chci poděkovat Pánu Bohu, že mně zachoval mezi živými. Chci poděkovat i vám, kteří jste se za mne modlili.

S přáním 1. Tesalonickým 5:23: *Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvětí a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista.*

Vás bratr Vašek H.

Co pro mne znamená být evangelíkem?

V minulém čísle jsme zveřejnili některé odpovědi napříč generacemi, co znamená pro dotazované být evangelíkem. V tomto čísle pokračujeme odpověďmi mladých lidí, členů dvou sborů SCEAV. Myslím, že odpovědi nám mnohé napoví a některé z nich mohou být vážnou výzvou k tomu, abychom přemýšleli o tom, jak mladé generaci předat dědictví reformace.

Pro jistotu jsme pak ještě připojili odpovědi některých starších členů a osobností naší církve.

Barbora, 18 let:

Být evangelíkem pro mne znamená být zodpovědná za to, aby lidé slyšeli evangelium – dobrou zprávu.

Radka, 15 let:

Být evangelíkem je pro mne pocta.

Janusz, 19 let:

Jsem součástí Kristova těla.

Tom, 18 let:

Nejsem katolík. Víím, že mé spasení závisí zcela na mě a mém vztahu s Bohem. Celkově nic, je to něco, jako že jsem občan ČR.

Rómeek, 13 let:

Nemůžu přesně říct, co to pro mne znamená. Ale je to docela vážné mít svou víru.

Anielka, 18 let:

Jsem vděčná, jelikož se můžu sytit čistým Božím Slovem.

Biedronka, 18 let:

Nic to pro mne neznamena. Myslím, že je jedno, z jaké jsme církve. Nejdůležitější je upřímná víra a láska k Ježíši.

Foník, 18 let:

Prožít úžasné chvíle s Bohem ve společnosti fajn lidí. Společně se dozvídat nové věci o Bohu, společně ho chválit a modlit se. Myslím si, že je celkem jedno, jestli je člověk evangelík, nebo katolík, důležité je, jestli bere víru upřímně.

Peťa, 25 let:

1. Být evangelistou. 2. Žít v bázni s Pánem. 3. Věřit v život věčný a spasení.

Daniel, 25 let:

Že nemusím být svázaný všemi tradicemi.

Katka, 21 let:

Pro mne to znamená, že nejsem katolíkem, ani jiného vyznání.

Jerry, 23 let:

Nevím, ale vím, že je to v mém případě správná volba.

Tad, 22 let:

Nic takigo extra. Denominace pro mě nima důležité, ale znaczy to pro mě asi gównie tradice, což je z jednej strony dobře (stabilita) a z drugi ni (staro-módní, nikiedy je to jyny system, což za-bija život).

Tomáš Hudziec, 17 let:

Evangelík věří ve spasitelnou moc evangelia. Ježíš zemřel za naše hříchy, vykoupil nás ze smrti. Znamená to pro mne žít s Bohem naplno a zvěstovat toto evangelium jiným lidem.

Bez podpisu, 15 let:

Věřit Pánu Bohu, naslouchat Mu ve všem, co mi říká a být Mu věrný. Také číst Bibli a mluvit o Pánu Ježíši nevěřícím.

Ria, 19 let:

Mít osobní vztah s Kristem, je to způsob života se vším, s každou maličkostí.

Daniel, 15 let:

To znaczy być w Chrystusie nowym stworzeniem, przyjąć ewangelię. Nie jest to tylko członek kościoła ewangelickiego, ale wierzący Jezusowi.

Alžběta, 17 let:

Věřit v evangelium o Božím spasení, zprávě o záchraně díky Božímu Synu.

Bez podpisu, 15 let:

Být evangelíkem znamená, že zůstávám v určitém vyznání a patřím do konkrétního sboru. Následuji Kristovo evangelium.

Christian, 12 let:

Věřit v Boha Otce, Ježíše Krista a Ducha svatého – trojjediného Boha. Znamená to život věčný s Bohem. Slovo evangelík je odvozeno od čtyř biblických knih – evangelíí.

Bez podpisu, 15 let

Mít Boha ve svém životě na prvním místě, číst Bibli, chodit na dorost a do kostela, znamená to také utužovat s Pánem Ježíšem vztah.

* * *

*Ing. Zbyszek Kaleta,
člen red. rady IDEA:*

Co to pro mne znamená být evangelíkem? Kontinuitu.

Při četbě evangelické „klasiky“ čili děl německé, ale i české reformace jsem pochopil, že evangelická teologie má co nabídnout z historického hlediska. Nejenže je zajímavá tím, jak vznikala, jak se tvořila a přetvářela, ale je také relevantní i pro dnešního člověka. Dá se na ní stavět, dá se s ní pracovat, dá se z ní čerpat. Jako zjevení byla pro mne četba poslední části Knihy svornosti Formule svornosti, kdy jsem si uvědomil: Toto je přesné. V tomto díle je jasně vymezena luterská teologie a na to navazující a z toho vycházející křesťanská praxe.

A studiem jiných třeba i katolických autorů a encyklik papežů jsem si uvědomil, že evangelictví nabízí plnohodnotný, zajímavý, ale v mnohém zcela odlišný přístup k mnoha věcem.

Být evangelíkem pro mne znamená kontinuitu biblického učení.

A tato kontinuita pro mne znamená, že jsem článkem v řetězu Božích služebníků. A jelikož je řetěz tak pevný, jak je nejslabší jeho článek, nerad bych byl článkem nejslabším.

JUDr. Daniel Spratek Ph.D., místo-
předseda Křesťanského společenství:

Být evangelíkem pro mne znamená čerpat z duchovního dědictví reformace, z patrně nejhluběji promyšleného pojetí toho, kým je Bůh a kým je člověk a jak se může jejich vztah změnit ze vztahu nepřátelství na vztah lásky. Díky tomu, že jsem evangelíkem, mohu navazovat na duchovní cestu řady předků ve víře, jejichž životy prokázaly životnost a osvědčenost důrazů luterského učení. Půl tisíciletí dějin evangelické církve ukázalo, v čem je její odkaz přínosný, a kde se případně reformátoři mýlili. Vážím si nejen toho, že jsem evangelíkem, ale i toho, že jsem slezským evangelíkem s možností vstupovat do pozeňnané práce v našem regionu, jak se utvářela nejen pod vlivem reformační teologie, ale i pietismu a probuzeneckého hnutí, které uvádělo do praxe zásadu všeobecného kněžství.

*Mgr. Stanislav Piętak,
Ph.D., biskup SCEAV:*

Jsem vděčný Pánu Bohu za křest, konfirmaci, zvěstované Boží slovo v moci Ducha svatého, biblické chápání Večeře Páně a veškerou milost Pána Ježíše Krista, kterou jsem přijal v evangelické církvi augsburského vyznání. V této církvi od samého počátku sloužilo mnoho svědků Ježíše Krista, kteří mu byli věrni až na smrt.

Vážím si v ní zvláště:

1. působící moci Božího slova, které vede k novému životu skrze Ježíše Krista;

2. kontinuity bohoslužebného řádu, který navazuje na prastarou liturgii, je očištěn od nebiblických nánosů, chrání jak před chaotickým „besedováním“, tak i před odcizující strnulostí liturgie;

3. misijního nadšení mnoha spolupracovníků, zvláště mladých.

Recenze článku Jaroslava Kratky

„Vývoj evangelické zbožnosti v českém Slezsku po roce 1918“ – svědectví o slezské zbožnosti nebo o vlastní zbožnosti autora?

Koncem loňského roku vyšla nákladem Lutherovy společnosti v Praze mimořádná kniha nazvaná „Luteráni v českých zemích v proměnách staletí“. Jedná se o sborník textů několika autorů, kteří přibližují historický vývoj luterství od reformace až po současnost. Svým tématickým záběrem se jedná o dílo, které dosud nemá v české historiografii obdoby; jeho význam posiluje i to, že mezi spoluautory sborníku se ocitl přední český badatel náboženských dějin Zdeněk R. Nešpor. O to více politováníhodné je, že v uvedeném prestižním sborníku bylo svěřeno zpracování kapitoly pod názvem „Vývoj evangelické zbožnosti v českém Slezsku po roce 1918“¹⁾ Jaroslavu Kratkovi, jehož kapitola vykazuje tolik vad, že by bylo lépe, kdyby vůbec nebyla vznikla.

I čtenáře, který nemá ponětí o problematice, o níž článek pojednává, zarazí, že na rozdíl od ostatních příspěvků ve sborníku neobsahuje Kratkův příspěvek ani jediný řádně citovaný zdroj, z něhož čerpá prezentované informace. Citace formou sousloví „Szymbeczek píše“, „z dochovaných pramenů lze vyvodit“ či „není žádným tajemstvím“ opravdu nepostačují, zvláště pak proto,

že autor uvádí místy velmi překvapivá až šokující tvrzení.

Autorovi je třeba rovněž vytknout, že sice v názvu své kapitoly zaslubuje pojednat o evangelické zbožnosti v českém Slezsku po roce 1918, fakticky se mu však území, o němž pojednává, smršťuje toliko na území české části Těšínska a zcela opomíjí početné zejména německy mluvící evangelíky, kteří žili až do konce 2. světové války na Opavsku, Krnovsku a Frývaldovsku.

Pokud se týče pojednání o starších dějinách je Kratkův text zatížen řadou drobných i větších faktografických omylů – kupříkladu autor ztotožňuje osoby, které si za monarchie zapsaly při sčítání lidu jako „obcovací řeč“ polštinu s osobami „polské národnosti... bytostně spojenými s Polskem“, což je s ohledem na silné autonomistické šlonzákovské hnutí velkým nedorozuměním; autor dále chybně uvádí, že Křesťanské společenství bylo nazýváno „těšínským zázrakem“, ačkoli tento pojem (Wunder von Teschen) se užívá pro duchovní probuzení na Těšínsku v 1. desetiletí 20. století; zcela nesprávný je údaj, že se pastor Jonathan Paul stal v polské části Těšínska představeným polských evangelických sborů a založil diakonii, neboť Paul nikdy na Těšínsku trvale nepůsobil (autor mu připisal zásluhy pastora Kulisze); rovněž k tvrzení Jaroslava Kratky, že „tradiční autoritou v luterských církvích byl farář řádně ordinovaný biskupem“ je třeba podotknout, že úřad biskupa v luterských církvích v českém Slezsku neexistoval od reformace až do roku 1956.

Téměř úsměvná je autorova polemika s jakýmiisi fiktivními „nekritickými zastánci pietismu“, kteří se mají domnívat, že pietismus vznikl na půdě SCEAV.

Kromě toho, že patrně neexistuje nikdo, kdo by něco takového tvrdil, stojí za zmínku, že pietismus podstatně ovlivnil těšínské luterství v prvních desetiletích 18. století, takže jeho obrození na počátku 20. století (označované též jako „novopietismus“²⁾), mohlo na Těšínsku navazovat na místní tradici, byť hlavní impulzy čerpalo ze zahraničí.

Zásadní vadou Kratkovy statě jsou ovšem jeho ničím nepodložené a často velmi vágní hodnotící soudy. Objevují se již při hodnocení starších dějin, převažují však v pasážích, kde se věnuje dějinám SCEAV v posledních desetiletích. Již vznik společenstevního hnutí na počátku 20. století charakterizuje autor jako „duchovní rozkvet ... v často primitivní formě“, což je podivné tvrzení, už jen s ohledem na to, že duchovním otcem probuzení byl pastor Kulisz, který mu věcně vytyčil ideové směřování v teologických traktátech „O rozvoji křesťanského společenství“ (1902) a „Co chceme?“ (1905)³⁾. Podobně se podle autora po druhé světové válce mělo Křesťanské společenství domáhat stejné autority, jakou měli faráři, „pouze citováním biblických veršů, často vytržených z kontextu“ – zda měly projevy KS takovýto charakter, lze úspěšně pochybovat, vezmeme-li v úvahu jak vzdělávací akce předválečného Společenství, tak i poválečnou vzdělávací činnost pastora Santariuse (o níž se ostatně autor o několik řádků dále zmiňuje).

Na mušku si však Jaroslav Kratka bere zejména Křesťanské společenství po sametové revoluci, které obviňuje, že se domáhalo nastolení „radikálního evangelikálního směru“ a „odmítnutí tradice“; SCEAV se prý v současnosti otevírá „evangelikálnímu a charismatickému vlivu“ a hrozí, že v ní převlád-

nou „pseudoevangelikální protiluterské separatistické vlivy“. Již z tohoto výčtu je zřejmý naprostý pojmoslovný chaos v závěru Kratkovy stati. Vždyť již samotné vymezení evangelikalismu není bezproblémové, on však operuje s pojmy „radikální evangelikalismus“ či „pseudoevangelikalismus“, aniž vysvětlí, co tím míní. Nebrání mu to však v házení špíny na Křesťanské společenství. Přitom korektní by bylo, kdyby vymezil, co kterým pojmem myslí, a následně by uvedl příklady, které dokládají, že Křesťanské společenství splňuje charakteristiky, které daný pojem vymezují. Pokud se autor strachuje o luterství, které se chystá probuzenecká práce v naší církvi zničit, pak je mu třeba připomenout, že to bylo právě Křesťanské společenství, které ve svém časopise zveřejnilo text Š. Ruckého „Je starší evangelikalismus nutně horší?“⁴⁾, v němž kritizoval biskupa Volného za pochvalu novému evangelikalismu, který však dle Ruckého upozaduje základní reformační pravdy. Bylo to právě Křesťanské společenství, které hájilo tradiční luterské učení při sporech ohledně akceptace „Společné deklarace katolické církve a SLS k učení o ospravedlnění“⁵⁾ a které se rozhodně postavilo za biskupa Stanislava Piętaka, když odmítl podepsat dokument Charta Oecumenica, máje zato, že tento dokument neobstojí ve světle Písma a luterských symbolických knih⁶⁾. Křesťanské společenství se ve svých Stanovách od počátku výslovně hlásí k reformačním zásadám (čl. 3 písm. b) Stanov); podobně i jeho Programové prohlášení se výslovně hlásí k luterské reformaci. Z reformační teologie důsledně vychází i poslední publikace vydaná křesťanským společenstvím pod názvem „Poznáváme biblické pravdy“⁷⁾.

Je zajímavé, že Krátka kritizuje vliv amerických misijních organizací na Křesťanské společenství za situace, kdy v posledních letech KS i SCEAV nejvíce spolupracovaly s luterskými misijními organizacemi EEMN a LCMS World Mission! Možná by stálo také za vysvětlení, jak je možné, že SCEAV, jíž akutně hrozí ztráta luterské identity, iniciovala (a to i s podporou osob z KS) roku 2006 vydání českého překladu *Knihy svornosti*⁸⁾...

Ve světle shora uvedené kritiky je zřejmé, že stať Jaroslava Krátky „Vývoj evangelické zbožnosti v českém Slezsku po roce 1918“ není historickým pojednáním o dějinách luterství na Těšínsku v uplynulém století, ale je spíše jen svědectvím o vnitřním negativním postoji autora ke Křesťanskému společenství a probuzenecké práci ve SCEAV.

Daniel Spratek

¹⁾ KRÁTKA, Jaroslav: *Vývoj evangelické zbožnosti v českém Slezsku po roce 1918*. IN: *Luteráni v českých zemích v proměnách staletí*. Praha, Lutherova společnost, 2009, s. 370-374. Text článku byl přetištěn v časopise českotěšínského sboru LECAV Luteranin, 2010, č. 2, s. 10-12; je dostupný rovněž na internetu na stránkách hnutí „Luterańska Konferencja Liturgiczna Św. Pawła Apostoła“; URL: <<http://luterskawspolnotaliturgicznaswpawla.blox.pl/2010/02/Vvoj-evangelick-zbonosti-veskm-Slezsku-po-roce-1.html>> a <<http://luterskawspolnotaliturgicznaswpawla.blox.pl/2010/02/Vvoj-evangelick-zbonosti-veskm-Slezsku-po-roce.html>> (cit. 15. 5. 2010).

²⁾ Srov. např. PASEK, Zbigniew: *Neopietyzm i wolne Kościoły na Śląsku Cieszyńskim w XIX i XX wieku*. IN: *Die konfessionellen Verhältnisse im Teschener Schlesien vom Mittelalter bis zur Gegenwart*. – *Stosunki wyznaniowe na Śląsku Cieszyńskim od średniowiecza do współczesności*. Ratingen, Stiftung Haus Oberschlesien 2000, s. 155-172.

³⁾ Oba traktáty byly přeloženy do češtiny a vydány ve sborníku *Služebníci Slova Božího v krajině pod horami*. Český Těšín, Křesťanské společenství, 2005, s. 81-107.

⁴⁾ RUCKI, Štěpán: *Je starší evangelikalizmus nutně horší?* Idea, 2006, č. 23, příloha, s. 1-3.

⁵⁾ Srov. *Všechny cesty do Říma nevedou*. Idea, 2001, č. 3, příloha.

⁶⁾ Srov. PECKA, Milan a RUCKI, Štěpán: *Otazníky kolem Charty Oecumenicy*. Idea, 2007, č. 27, s. 2-3; PIĘTAK, Stanislav: *Proč jsem nepodepsal Chartu Oecumenicu*. Idea, 2007, č. 27, s. 4-6.

⁷⁾ RUCKI, Štěpán: *Poznáváme biblické pravdy ... o Bohu, spasení a životě křesťana*. Český Těšín, Křesťanské společenství, 2009.

⁸⁾ *Kniha svornosti*. Praha, Kalich, 2006.

Oswald Chambers: Rady pracovníkům na Božím díle

Týden před Velkým Pátkem se mi k rukám dostala knížečka Rady pracovníkům na Božím díle (Ratschläge für Arbeiter Gottes). V originále se jmenuje „Workmen of God“ a napsal ji Oswald Chambers (1874-1917), skotský evangelista, kazatel, vojenský kaplan, autor známé a hluboké sbírky úvah na každý den „Vše nejlepší pro Jeho slávu“, která i dnes zůstává bestsellerem. Zájemci o anglickou verzi se mohou podívat na <http://utmost.org/>.

Rady pracovníkům na Božím díle (95 s.) jsou určeny lidem, kteří pastoračně působí v církvi, jako zaměstnanci i jako dobrovolníci. Taková knížka je vždy užitečná, protože zabývat se lidskými problémy a snažit se z nich lidi vyvést nebo jim poskytnout orientaci je hodně potřebné, nutné... i proto, že je stále málo

těch, kteří to dělají a chtějí dělat.

Zajímavé a zároveň přehledné je autorovo dělení problémů, které lidé prožívají a které také mohou nejlépe vystihovat jejich identitu a jednání. Jde o osoby, s nimiž se můžeme setkat v církvi i mimo ni. Na tyto pisatel aplikuje své biblické rady a výklady.

Nejdříve jsou to lidé **nenormální** (Unnormalen) čili žijící proti základním pravidlům, lidé Bohu ztracení, nevěřící, nepoctiví, například Zacheus. Má-li Boží pracovník do činění s takovými osobami, musí především zůstat mocně ve spojení s Kristem, aby šířil jeho vliv; ani jim nemusí poukazovat na jejich poklesky, sami si je uvědomí. Pak jsou to zatvrzelí, kteří budí dojem, že Ježíše nepotřebují, mohou být i mravně na výši, nepřipouštějí si svou hříšnost, jeví se

---

Na Ježíši Kristu je něco, co dokáže oslovit každého člověka.

---

soběstační, spokojení, sebevědomí, např. Herodes či Pilát. Autor radí pastoračním poradcům totéž co v prvním případě; takové lidi může změnit jen Ježíš. Mezi **odpadlé** (Rückfälligen) Chambers řadí Demase (2Tm 4,10), krále Bileáma, dočasně apoštola Petra a marnotratného syna. Jsou to lidé, kteří vědí o Boží milosti, ale vědomě od ní odcházejí a volí něco jiného. Boží pracovník, pokud může, má odpadlíkovi „vrazit osten do duše“, aby se probudil a obrátil k Bohu (s. 40). Každopádně musí v rozhovoru s ním a v modlitbě vytvořit takovou atmosféru, aby jeho odpadlé duši připomněl duchovní domov u Boha. Písmo dobře ví o **pokrytcích**, sám Ježíš nás varuje nás před tímto postojem. Patří k nim třeba král David v souvislosti s Batšebou, nebo „falešní bratři“ (Ga 2,4-5). Má-li Boží služebník

přijít k pokrytci, musí si být nejprve jist, že jej posílá sám Bůh, jako proroka Nátana (2S 12). V jeho slovech nemůže být jen kritika, ale i Boží moudrost. Pomysleli jsme někdy na **trudnomyslné** (kranken Seelen; Ž 91,6, Kaz 2,18)? Na apoštola Tomáše a Marii Magdalenu? Tento smutek je třeba brát jako skutečnost, a ne jako výmysl. Může mít i formu nervového onemocnění či dokonce démonické posedlosti. Boží služebník si musí připustit, že jeho přičinění zde zmůže málo, uzdravení spočívá v Božím zásahu. O něj má usilovně bojovat na modlitbách. Chambers uvádí, že byl podvkrát svědkem uzdravení duše trudnomyslného.

A nakonec **pošetilí** (král Saul; 2Tm 3,7). Projevují se neposlušností a náboženským zastíráním své neposlušnosti. Existuje však i pošetilost

---

Každý hřích lidského srdce, o němž Bible pojednává, může být hříchem každého lidského srdce.

---

zapřičiněna smutkem, jako např. u emauzských učedníků. Vůči takovým musí být Boží pracovník biblicky tvrdý a pokud má od Boha slovo pro pošetilého, má je uplatnit. Nemůže snižovat Boží měřítko. Musí být však trpělivý. Zároveň musí být na pozoru před vlastní pošetilostí.

Následují tři kapitoly o profilu křesťanského pracovníka. Musí mít bytostný zájem o druhé, musí být připraven obětavě a moudře zápasit o uzdravení nemocných duší, i na modlitbách. Musí být příkladem těm, kterým slouží. Musí setrvávat v úzkém kontaktu s Pánem Ježíšem.

Pomoc, kterou má Boží služebník poskytovat chorým duším, spočívá v aplikaci Božího slova, na jejich situaci, i na

sebe a svou činnost. Autorovo pojednání se vlastně skládá z biblických výkladů zmíněných duchovních neduhů a dalších témat. Není to psychologie v dnešním (úzkém) slova smyslu, i když některé psychologické principy v něm figurují. Určitý základní biblický pohled na pastorační problematiku je nutný. Také autorovo dělení duchovních problémů je relevantní. Určitě bychom mohli doplňovat další upřesnění a poznatky, v životě člověka může docházet i k výskytu vícera duchovních neduhů najednou...

Ale O. Chambers nenapsal monografickou učebnici, nýbrž příručku pro základní orientaci. Nesmíme také zapomenout, že se setkáváme s pastorační tematikou ve formě, jakou měla před sto lety. Chambersova knížečka je každopádně v mnoha ohledech stále aktuální, ať v popisu duchovních potíží či v důraze na osobní zbožnost Božího služebníka a na jeho spojení se Spasitelem. Čtenáři pak připomíná, že má číst Bibli z hlediska poskytování pastorační pomoci.

Marek Říčan

Aktuality ze světa

Svět. Podle statistik Světové luteránské federace vzrostl v loňském roce počet luteránů na světě na 73, 8 milionů. Nejvíce luteránů stále žije ve Švédsku (6,7 milionů); druhé a třetí místo obsadily africké církve: Evangelicko-luterská církev v Tanzánii s 5,3 milióny věřících a Etiopská evangelická církev Mekane Yesus s 5,28 milióny věřících. Na rozdíl od

liberální Švédské církve, kde většina členů je pouze „matrikovými evangelíky“, obě africké církve jsou živé a jejich členové se aktivně účastní sborového života. Největší procentuální přírůstek členů za minulý rok znamenaly luterské církve v Mosambiku a v Čadu.

Evropa. Prezident Společenství protestantských církví v Evropě (CPCE) Thomas Wipf vyzval církve, aby se důkladněji věnovaly studiu díla Filipa Melanchtona; připomenul také, že Melanchton byl nejvýznamnějším neordinovaným pracovníkem z řad reformátorů.

Polsko. V troskách vládního letadla, které havarovalo 10. dubna 2010 u Smolenska, zahynul mj. vrchní velitel polské evangelické duchovní služby v armádě farář Adam Pilch (*1965), rodák z Visly. Dne 18. dubna 2010 zahynul při automobilové nehodě biskup varšavské diecéze Mieczysław Cieślak (*1950), když se vracel z bohoslužby, kterou sloužil ve sboru zesnulého pastora Pilcha ve Varšavě.

Ukrajina. V dubnu se konalo v Oděse posvěcení znovuvystavěného evangelického kostela sv. Pavla. Původní kostel z konce 19. století byl zabaven komunisty, sloužil

jako televizní studio a následně jako tělocvična; roku 1976 vyhořel (viz fotografie).

Velká Británie. Dvačtyřicetiletý pouliční kazatel Dale Mcalpine byl v dubnu zatčen ve městě Workington poté, co zmínil homosexualitu jako jeden z hříchů jmenovaných v Bibli, společně s modlářstvím, rouháním, smilstvem a opilstvím. Řekl, že ve svém kázání o homosexualitě nehovořil, ale když se kolemjdoucí zeptala na tuto otázku, odpověděl jí, že je to hřích. Na základě udání homosexuálního aktivisty byl odveden na policejní stanici, kde byl po 7 hodin zadržován v cele. Královský vyšetřovatel následně v květnu trestní řízení zastavil. Případ je dokladem toho, že extrémní politická korektnost je aktuální hrozbou pro svobodu projevu i náboženskou svobodu ve Velké Británii.

Německo – Vatikán. Dvaosmdesátiletý liberální katolický teolog Hans Küng, kterému Vatikán pro jeho nekonformní názory zakázal roku 1979 vyučovat jménem katolické církve, napsal otevřený dopis katolickým biskupům, v němž kritizuje pontifikát papeže Benedikta XVI.; teolog v dopise vyslovil názor, že katolická církev se nachází v nejhorší krizi důvěryhodnosti od dob reformace, vytkl současnému papeži mj. to, že se neomluvil za svůj podíl na utajování sexuálních skandálů v katolické církvi.

USA. Ateisté prohráli před Nejvyšším soudem spor, v němž se domáhali, aby prezident země nesměli při své inauguraci užívat v přísaze frázi „k tomu mi dopomáhej Bůh“. Soud poukázal na to, že program inaugurace je v pravomoci prezidenta a že napadená fráze se užívá již od dob prezidenta Washingtona.

Německo. V Mnichově proběhl v květnu 2. ekumenický Kirchentag. Jeho součástí byla i společná rozprava muslimského učence A. Siddiquiho a tajemníka Světové rady církví O. F. Tveita. V rozhovoru rozměňujícím podstatu biblického učení A. Siddiqui prohlásil, že „pro žida není výhodou být židem, pro křesťana být křesťanem, pro muslima být muslimem,“ a že skutečné důležité je podle jeho názoru „zájem lidí“ o „chudé a potřebné“. O. F. Tveit k tomu dodal, že „Bůh je plný soucitu“, a proto chce, aby i lidé „měli soucit“; všichni lidé jsou podle něj stále voláni k „životu podle Boží vůle v tomto světě“.

Libérie. Evangelická církev v Libérii oslavuje 150. výročí svého založení; v současné době má 71 tisíc

členů, kteří jsou sdruženi ve 48 sborech. Biskup církve Sumoward Harris požívá úcty jako zprostředkovatel mírových jednání mezi znepřátelenými stranami během občanských válek a nepokojů, které Libérii sužovaly v letech 1989-2003.

Polsko. – ČR. Dne 23. května 2010 se konala v Cieszyně slavnostní shromáždění u příležitosti 100. výročí založení letničního Svazu pro rozhodné křesťanství; účastnili se jich členové církví, které se pokládají za dědice spolku jak z ČR, tak i z Polska. U příležitosti jubilea byl rovněž vydán česko-polský historický sborník.

Německo. V červnu bude předán do užívání nový evangelický zpěvník v hornolužické srbštině. Připravil ho lužickosrbský superintendent Jan Maling s kolektivem spolupracovníků. Bohoslužby v lužické srbštině se pravidelně konají v osmi sborech v Horní Lužici.

Daniel Spratek

Aktuality z KS

Jarní centrální mládežnické akce. Dne 4. dubna se uskutečnily v Českém Těšíně centrální mládežnické velikonoční bohoslužby, jejichž tématem byla „Prázdná plátna“; program připravila mládež z Třanovic. Ve dnech 16. – 17. dubna 2010 se v Bystrici nad Olzou konal FEST (Festival slezské tvorby), na němž se mohli mládežníci vzdělávat v různých hudebních i jiných dovednostních

workshopech; slovem posloužili pastoři Roman Raszka a Mirosław Kulec. Dne 8. května 2010 se uskutečnil mládežnický výšlap, který připravila mládež z Frýdku a jehož se zúčastnilo kolem 60 účastníků; slovem posloužili bratr Jan Tomala a lotyšský arcibiskup Jānis Vanags.

Celomisijní konference delegátů se uskutečnila dne 24. dubna 2010 ve Smilovicích. Biblický proslov na téma „Křesťan a zodpovědnost“ přednesl biskup Stanislav Piętak. Konference přijala zprávy o činnosti a o hospodaření, zprávu revizní komise a písemnou výroční zprávu. Předsedou Křesťanského společenství byl zvolen bratr Jiří Ruzs, hlasovalo pro něj 85% přítomných delegátů. Do ústředního vedení byli dále zvoleni bratři Pavel Kaczmarczyk, Daniel Spratek, Bohdan Taska, Jan Tomala, Karel Říman, Josef Tomala, Daniel Chlebek a Rudolf Marosz. Do revizní komise byli zvoleni Martin Rakowski, Urszula Szymeczková a Libor Cienciala. Konference rovněž přijala změny Stanov KS, Vnitřního řádu místních společenství a Statutu místního společenství v Ol-

dřichovicích; hlavním cílem změn bylo zjednodušení procedury voleb ústředních i místních orgánů a zakotvení nového způsobu ukončení členství osob v KS, které se fakticky na jeho činnosti dlouhodobě nepodílejí, a to formou tzv. vynětí ze seznamu členů.

Biblické hodiny. Na biblických hodinách v měsíci červnu bude probírána kniha proroka Jonáše.

M.I.S.E. Ústřední vedení se zabývalo na svých setkáních v dubnu a v květnu možnostmi dalšího rozvoje a organizačního zakotvení činnosti evangelizačního projektu M.I.S.E.

Setkání rad místních společenství. Na setkání rad místních společenství budou sloužit slovem bratři dle následujícího rozpisu: červen – MS Smilovice; září – MS Těrlicko; říjen – MS Třanovice; listopad – MS Třinec.

Xcamp. Xcamp se uskuteční ve dnech 17. – 24. července 2010 ve Smilovicích. Jako evangelista poslouží pastor Michal Klus. Večerní program bude patřit mj. skupinám „Gospel Rain“ z Polska či „eSPé“ ze Slovenska. Křesťanské společenství

zakoupilo od společnosti Cafur Investment, s. r. o., pozemek se zahradou, kde je situováno stanové městečko; s touž společností bylo sjednáno, že bude možno užívat k parkování stejné pozemky, jako byly užívány doposud. V souvislosti s koupí zahrady, kdy kupní cena byla uhrzena prodávajícímu dosud jen zčásti, se znovu otevírají sbírky na koupi tohoto pozemku.

Hymn o miłości

Do Pana Jezusa zbliżył się jeden z uczonych w Piśmie i zapytał:

- Które z przykazań stawiasz na pierwszym miejscu?

Mistrz bez wahania odparł: - Pierwsze jest to: Jeden jest Pan Bóg. Będziesz więc kochał go całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i ze wszystkich swych sił. A drugie jest takie: Będziesz kochał bliźniego swego jak siebie samego.

Jeden jest Bóg i kochać Go jak tylko można najbardziej i kochać bliźniego jak siebie samego, znaczy o wiele więcej niż my usiłujemy zrobić. Ileż dla Boga znaczy miłość!

Pewien człowiek kochał Pana Boga i ludzi. Był w stanie poświęcić wszystko dla ich dobra. Nie chciał, by ktokolwiek zginął, ale pchany miłością szedł tam, gdzie tylko się dało, by głosić nowinę o zbawieniu jako darze kochającego Jezusa. Człowiek ten miał na imię Paweł i napisał Koryntianom list, którego urywek zna wiele dzieci i dorosłych:

Miłość odznacza się cierpliwością i dobrocią.

Nigdy nie jest zazdrosna, chępliwa ani zarozumiata.

Nie jest dumna, arogancka ani samolubna.

Miłość nie obstaje uparcie przy swoim.

Nie jest drażliwa ani skłonna do grzechu.

Nie zachowuje uraz i nie pamięta cudzych błędów.

Nie sprawia jej radości niesprawiedliwość,

Lecz postępowanie pełne prawości.

Jeśli kogoś kochamy, pozostajemy mu oddani bez względu na ofiary.

Wierzmy mu, spodziewamy się po nim tego co najlepsze

I zawsze stajemy w jego obronie.

Jest to miłość, jaką kocha nas Pan i chce, byśmy tak kochali innych.

Urszula Szymeczek

P.S. Znajdź ten urywek w swojej Biblii i spróbuj nauczyć się go na pamięć.

Časopis „Idea“ je určen pro vnitřní potřebu
Křesťanského Společenství–Společnosti Chrześcijańskiej při SCEAV.

Redakce časopisu: Vedoucí redaktor: Štěpán Ruckí.
Redakční rada: Milan Pecka, Jan Ruckí, Urszula Szymeczek,
Daniel Spratek, Michal Klus, Zbyšek Kaleta, Lukáš Borski.
Kontaktní adresa: Idea c/o MUDr. Štěpán Ruckí, CSc.,
Oldřichovice 544, 739 61 Třinec 1, tel.: 558 348 011,
email: stepan.rucki@seznam.cz.

viz také webová stránka: <http://www.ks-sch.cz/idea>